

IK KAN HET UITLEGGEN

De Grote Opluchting

Alles van voor de lockdown is terug,
en alles van tijdens de lockdown
is er nog.

Door **ELISABETH LUCIE**

Weet je nog toen de wereld op slot gedaan werd en onze reeds instabiele mentale toestand gedwongen werd om op een balansbord te gaan staan en vijf jongleerballen toegeworpen kreeg? Ben je dat nog niet vergeten, hoewel het al zeker een klein jaar geleden is? Vreemd, want we worden wel verondersteld om er helemaal van hersteld te zijn. Mogen we wel nog even praten over hoe compleet gek dat was? Dat was toch allemaal redelijk intens of ligt het aan mij?

Niet alles aan de lockdown was slecht. Baby's mochten de eerste uren van hun leven alleen bij hun ouders blijven en Bo Burnham had zonder lockdown nooit zijn Netflix-special *Inside* kunnen maken. Dat is het. Dat zijn alle goede dingen.

Toen *Inside* uitkwam in mei 2021 – dat is 25 jaar geleden in Netflix-terminen – bleek de show het perfecte coronakunstwerk. Burnham filmde zichzelf terwijl hij in lockdown zat in zijn studio, en zingt en praat over zijn mentale moeilijkheden. En hoe. Hoewel ik toen dacht dat ik er een jaar later nostalgisch naar zou terugkijken, als naar een souvenir aan tijden die we liever zouden vergeten, blijken de worstelingen waar-

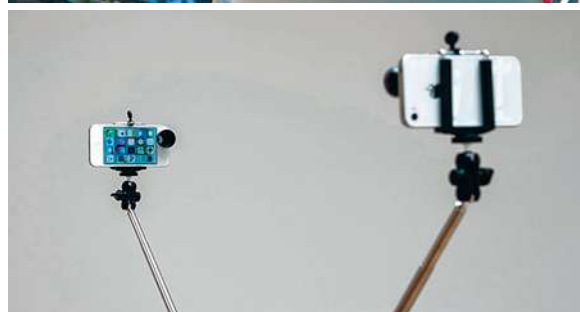
over Burnham het heeft helemaal niet lockdownspecifiek. Dat is wellicht de reden dat hij tijdens zijn anderhalf uur durende show op geen enkel moment spreekt over lockdown of 'Miss Rona'.

Alle oorzaken van onze paniekaanvallen, want die hebben we, worden in *Inside* op een rijtje gezet en tentoongesteld. De goddeloze drievuldigheid van sociale media, eenzaamheid en Jeff Bezos voorop. En die zijn helemaal niet weg. Integendeel.

Dat we ons slecht voelden tijdens de lockdown vonden we normaal. Dat was tijdelijk en daarom op de beste momenten draaglijk. Maar hoewel het ergste voorbij is en we weer pintjes van drie euro mogen gaan drinken, blijft de Grote Opluchting toch uit. Alles van voor de lockdown is terug en alles van tijdens de lockdown is er nog. Onze claustrofobie heeft gewoon wat plaatsgemaakt zodat agorafobie en fomo ook comfortabel kunnen gaan zitten.

We dachten dat het beter zou gaan wanneer het isolement stopte, de deuren opengingen en we naar buiten konden, maar het is een halfjaar later en we zitten nog altijd vast. In ons hoofd, in plaats van in de woonkamer, en jammer genoeg is die sleutel moeilijker te vinden. ●

Het is een halfjaar later en we zitten nog altijd vast. In ons hoofd, in plaats van in de woonkamer.

Liefde is...

Uw tongzoen audiovisueel portretteren via een elektro-encefalogram, waarna u de data online kunt delen: kort samengevat is dat EEG Kiss van het duo Lancel/Maat. Het is slechts een van de vele intrigerende installaties op de tentoonstelling *Swipe Right! Data, Dating, Desire*, waar een rist kunstenaars liefde en verlangen in digitale tijden onder de loep neemt. Ze voeren nieuwe communicatievormen in de hedendaagse romantiek op, ontbloten seksuele identiteiten en bekijken de impact van beeldschermen op onze intimiteit en hunkering naar verbondenheid. Samen vertellen de installaties een verhaal over het verband tussen verlangen, emotie, technologie en economie: van virtualrealitygeknuffel over intieme sessies met vrouwelijke chatbots tot winstgevende bedrijfsmodellen achter onlinedatingdiensten en apps die u aan een vaste partner of een vrijblijvende wip helpen.

Door **HANS BOFFEL**

Swipe Right! Data, Dating, Desire, van 22/10 tot 09/01 bij iMAL, Brussel. Info: imal.org